

عنوان مقاله:

ریشه شناسی چند واژه از گویش تالشی گویش تالش مرکزی

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی پژوهش در علوم و تکنولوژی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

محمد سلمانی - دانشجوی کارشناسی ارشد فرهنگ و زبانهای باستانی دانشگاه آزاد آستارا

خلاصه مقاله:

تالشی از زبانهای ایرانی شمال غربی است که در کرانههای جنوب غربی دریای خزر، از سفیدرود در جنوب تا لنکران جمهوری آذربایجان در شمال، متداول است و به سه گویش شمالی، مرکزی و جنوبی طبقه بندی میشود. از منظر ریشه شناسی، زبانهای ایرانی به ویژه تالشی کمتر مورد مطالعه قرار گرفته اند. ارتباط تاریخی زبانها از طریق پژوهشهای ریشه شناسی بیشتر و بهتر درک میشود. در این مقاله نه واژه تالشیریشه شناسی شده و بر اساس آوانگاری ثبت شده در گویش تالشی مرکزی دکتر محرم رضایتی کیشخاله آورده و برابر واژه در دیگر گویشهای تالشی و گویشهای ایرانی نیز ذکر گردیده است. کلمات ریشه شناسی شده عبارتند از: /az/ من، /zunuste/ دانستن، /šande/ افشاندن، /vāte/ گفتن، /tāšta/ تراشیده، /na/ نهادن، /vidāšte/ پرت کردن، /tura vaz/ دیوانه گون، /xaš/ خوش. منبع اصلی مورد استفاده در این مقاله کتاب فرهنگ موضوعی تالشی به فارسی دکتر محرم رضایتی کیشخاله و ابراهیم خادمی آمده می باشد. بررسی ریشه شناختی گویش تالشی، به روشنی پیوستگی و قرابت این گویش را که از گویشهای ایرانی نو است، با زبان های ایرانی در سه دوره تاریخی و نیز دیگر گویش های ایرانی که در این سرزمین تکلم می شوند نشان می دهد و این امر خود کمک شایانی خواهد بود در جهت حفظ و نگهداری این گویش کهنهواسطه گرایش گویشوران تالشی به زبان فارسی معیار، اندک اندک در حال زوال است و افزون بر آن، زمینه مناسبی فراهم خواهد نمود برای پژوهش های زبانی دیگر گویش های ایرانی که با این گویش پیوند زبانی و تاریخی دارند.

کلمات کلیدی:

تالشی مرکزی، ریشه شناسی، گویش تالشی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/447168>

